

Jadranka Matić-Zupančič

VSI ODTISI SO TU

ZALIV

Je okus po soli
 po prhkosti
 v zraku je
 začaranost
 grških mest
 nestvarni pastelni akvarel
 vedut
 in oljke in terasasti
 vinogradi
 in ljudje po njivah
 mogoče Simonov zaliv
 nekega maja
 pred mnogimi leti
 mogoče ta široki pogled
 iz hotelske sobe
 to dolgo sprehajanje
 po odmaknjenem spominu
 prav zdaj ko vstajajo
 vse te fatamorgane juga
 zgubljene za zmeraj
 na razglednicah Lošinja, Crikvenice,
 Zadra, Visa, ki jih ne bomo
 nikoli več pošiljali prijateljem,
 prijetnim znancem
 da bi zvedeli nekaj skrivnosti o
 širnem nepripadanju plovbe,
 nekaj o spremenljivem morju
 o mestih nanizanih
 kakor ogrlica koralna
 vsa prežeta z nežnostjo
 prebujanja

jutra
v neki luki
prepolni gneče, vzklikov
z veliko ladjo na odhodu.

Vsi odtisi so tu
v kamnu
paleontološki drobir
za skrbne duše.
V piramidi vzhaja
nova energija
pomika stare like
v nove koordinate bivanja.
Vsi zemljevidi, odkritja
številni morjeplovci,
James Cook, Magellan, Baraga
cel svet preseljen
v aleksandrijski obrazec
pregnanstva
se krči
pod bremenom
inkovskih mest
Machu Picchu vstaja
sončev klic je
vse bliže na
narisanem obzorju
postaja glavna os
galaktičnih podvigov.

AJDOV MED

Topi se na ustnicah
neznatno rezkega vonja
spominja me na okus po
tujih dateljnih, tukaj
v tej sobi prestavljeni
v mojo deželo
drugačne svetlobe
(vse svetlobe so drugačne
od tvojega dotika)
z bolj ostrimi obrisi
predmetov,
gibanje zraka, ki
se bolj sladostrastno
ozira v notranjo
skrivalnico zvoka,

za besedami je ta
gibki molk
zmeraj pripravljen
metuljev objem
v mreži
pravilno nastavljena
past pristnega odmeva.

GRAFIČNI LIST

Natisnjen v neskončnih izvodih
spomina
pazljivo z nadahnjeno
tehniko
ponavljanja in grenkobe
potem razstavljen
pri prijateljih, naključnih znancih
na stenah mračnega
metroja
tudi v svetlečih se dvorinah
napoljenih z
nemim občinstvom
govori vse odenke
senc
bogato razglašene
na miniaturni klaviaturi
skrbno odmeva v poltonih
neke melodije
do polovice zapete.
Na železniških postajah
čarobni alt speakerja se
strahotno povečuje,
narašča čez rob besed
in se pači
njegov odtis zvoka
ne zahteva enkratnosti perfekcije
slike
on živi s svojim izkrivljenim
odrazom
spoprijateljzen z odsevom
ogledala
nesmisla
v gesti prijaznega
odpuščanja.

* * *

To je ta zazrtost časa
v školjko
onemeli klic
spiralnega neba
s kože sneta
povrhnjica besed
narahlo zgrožena
v čudežu cveti
kakor da bi iz jasnosti
poganjala
daljava nedosegljiva
ranjeno zrcalo
in ptič
na sledi objemu.

ZNAMENJE

V glasu gib
skica dotika
čez platno
razpotegnjeno
nizki horizonti
in barve žareče
do onemoglosti
se bleščijo
čisto na dnu
v sami notranjosti zvoka
globoki rez
zadržano dihanje
krhka vrtnica.

GLAS

Prihaja iz knjig
še nima oblike
je na potovanju
na odkriti sledi.